

Trzy miary czasu

Przeszłość, teraźniejszość, przyszłość. W tych trzech kategoriach czasowych należy rozpatrywać rozpoczęcie w poniedziałek wizyty i sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka we Francji.

Przeszłość, ta bardzo dawna, bo sięgająca jeszcze XIV wieku, zadzierzgnęła między Polską a Francją więzy przyjaźni, mimo odległości obu państw, która tak wiele znaczyła w tamtych czasach.

Stymulatorem zacieśniania tych więzów były wielkie wstrząsy europejskie, żeby wymienić przykładowo rewolucję francuską, czy — z najnowszej historii — drugą wojnę światową i braterstwo polsko-francuskiej broni. I jeżeli ta bardzo stara przyjaźń przetrwała nienaruszona w ciągu wieków, jeżeli przewyciężyła przeszkody wynikające dawniej z oddalenia geograficznego a obecnie — z konfrontacji ideologii — jak to sformułował prezydent Pompidou w wywiadzie dla „Tribuny Ludu”, jeżeli wreszcie za każdym razem wychodziła wzmacniona ze wspólnych prób, to dlatego, że odpowiada ona głębokiemu, wzajemnemu sentymentowi Francuzów i Polaków.

Teraźniejszość postawiła Francję i Polskę wobec nowych problemów, które stały się udziałem europejskiej i międzynarodowej rzeczywistości. Francja, jako mocarstwo, które pierwsze na zachodzie podjęło głoszoną przez ZSRR, Polskę i inne kraje socjalistycznej wspólnoty ideę pokojowego współistnienia i przekuło ją w czyn, które pierwsze uznało nienaruszalny charakter Odry i Nysy za zachodnią granicę Polski — cieszy się dzisiaj wielkim szacunkiem i na wschodzie i na zachodzie.

Pięć lat temu, we wrześniu, Polska gościła prezydenta de Gaulle'a, który był kowalem tej nowej polityki Francji. Edward Gierek bawi dzisiaj w rewidzie we Francji u prezydenta Pompidou, kontynuatora dzieła swego poprzednika, który otworzył okna polityki francuskiej na wschód, torując drogę nowym trendom, prowadzącym do nowych stosunków panujących w Europie dnia dzisiejszego.

Z dzisiejszej zbieżności poglądów na wszystkie niemal aspekty sytuacji na świecie wynikają przesłanki przyszłego rozwoju polsko-francuskiej współpracy. Również i w tej dziedzinie wymiany gospodarczej i współpracy naukowo-technicznej. Mówił o tym w swym wywiadzie zarówno prezydent Pompidou, jak i polski mąż stanu, który wypowiedział się na łamach francuskiego dziennika „le Monde”.

Wierzymy, a jest to wiara wysoce uzasadniona, że ta polska wizyta państwowa na najwyższym szczeblu spełni nadzieje pokładane i przez Polaków i Francuzów i że kolejny etap stosunków francusko-polskich podniesie na nowy szczebel współdziałanie obu państw — dla wzajemnych korzyści i dla pokoju w Europie.

Z. A.

Rozpoczęła się oficjalna wizyta Edwarda Gierka w Paryżu

Dokończenie ze str. 1

KC PZPR przechodzą do gabinetu Georges'a Pompidou. Rozpoczyna się spotkanie w cztery oczy.

PIERWSZE SPOTKANIE

Pierwsza rozmowa prezydenta Republiki Francuskiej z I sekretarzem KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej trwała ponad godzinę, przeciągając się poza zaplanowany czas.

Jak oświadczył po tym pierwszym spotkaniu rzecznik Pałacu Elizejskiego, upłynęło ono w gorącej atmosferze. Tematem rozmowy były problemy polsko-francuskiej współpracy.

Po zakończeniu rozmowy Edward Gierek udał się następnie do Wersalu, do Pałacu Grand Trianon, który stanowi oficjalną rezydencję pierwszego sekretarza KC PZPR w czasie jego pobytu we Francji. Nad pałacem, który Francja oddaje jako rezydencję swym najdostojniejszym gościom, po wiewa biało-czerwony sztandar.

W godzinach wieczornych prezydent Republiki Francuskiej z małżonką podejmował w pałacu Grand Trianon pierwszego sekretarza KC PZPR z małżonką obiadem. W obiedzie uczestniczyli ze strony polskiej wszystkie osobistości towarzyszące Edwardowi Gierkowi, a ze strony francuskiej premier Pierre Messmer z małżonką i człon-

kowie jego gabinetu, przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Achille Peretti, przewodniczący Senatowi Alain Poirer, przewodniczący Francusko-Polskiej Grupy Parlamentarnej w Zgromadzeniu Narodowym Jean Paul Palewski i wiele innych osobistości.

PRZEMÓWIENIE PRZEDMOTA POMPIDOU

Przemawiając na przyjęciu wydanym na cześć Edwarda Gierka prezydent Francji oświadczył:

Dziś w Wersalu, miejscu upamiętnionym historią naszych królów, Francuska Republika ma zaszczyt przyjmować w pana osobie Polską Rzeczpospolitą Ludową. Nie bardziej mnie nie uderza, jak ciągłość więzów łączących oba nasze narody, ciągłość, która wytworzyła między nami prawdziwe dziejowe braterstwo.

Nie zamierzam tutaj wskazywać bezpowrotnej przeszłości, ale trwałość tej wspólnej tradycji musi mieć głębokie znaczenie i winna w znacznej mierze przewodzić naszemu postępowaniu w tej Europie, która zrodziła się z ostatniej wojny, ale która niemniej nie przestała być Europą.

W dalszej części swego przemówienia Georges Pompidou stwierdził: Stanowisko zajęte od r. 1959 przez gen. de Gaulle'a w sprawie granicy na Odry i Nysie, podpisanie i niedawna ratyfikacja traktatu między Niemiecką Republiką Federalną a Polską Rzeczpospolitą Ludową są wydarzeniami historycznymi, a jeśli ponadto wymienię traktat między Niemiecką Republiką Federalną a Związkiem Radzieckim, układy dotyczące współpracy między Francją a Związkiem Radzieckim, podpisanie w Paryżu przez Leonida Breżniewa i przeze mnie wspólnej deklaracji o zasadach, na których opiera się polityka obu krajów, wreszcie wizytę prezydenta Nixona w Moskwie i Warszawie, po wizytach w Belgradzie i Bukareszcie — któż zaprzeczy, że otwiera się przyszłość przed mądrą i pokojową polityką w całej Europie. Mam nadzieję, że dowodem tego będzie konferencja bezpieczeństwa i współpracy, która — według wszelkiego prawdopodobieństwa — i zgodnie z życzeniem obu naszych krajów, rozpocznie się w 1973 roku.

Skrót przemówienia, wygłoszonego — w odpowiedzi — przez I sekretarza KC PZPR E. Gierka, podajemy oddzielnie.

W późnych godzinach wieczornych odbyło się w Pałacu Wersalskim w Teatrze Ludwika XV galowe przedstawienie.

Artyści francuscy zaprezentowali drugi akt baletu romantycznego „Sylfida” A. Nouritte'a i J. Scheintzhoeffera.

Przedstawienie to zakończy-

Narada w NK ZSL

2 bm. odbyła się w NK ZSL narada centralnego i wojewódzkiego aktywów stronnictwa poświęcona założeniu społecznego-ekonomicznego i organizacyjnego przygotowywanej reorganizacji rad narodowych na wsi oraz wynikającym stąd zadaniom dla stronnictwa.

Referaty o założeniach reorganizacji rad terenowych wygłosili prof. Jerzy Starościk i członek Prezydium NK — Longin Cegielski.

Uczestnicy zebrania, po zapoznaniu się z głównymi założeniami reorganizacji władz terenowych na wsi przystąpiła do szczegółowego zaznajomienia z jej zasadami szerokie kół kręgów aktywów stronnictwa w całym kraju. (PAP)

Przyjaźń Polski i Francji nabiera nowych treści

Skrót przemówienia E. Gierka

Proszę przyjąć podziękowania za serdeczne słowa, które Pan Prezydent skierował do Polski, do narodu polskiego i do mnie osobiście. Słuchałem ich z satysfakcją tym większą, że zostały wypowiedziane przez wybitnego męża stanu, ciesząc się również w moim kraju szacunkiem i sympatią.

Od początku naszej tej wizyty, w każdej już odbytej rozmowie i na każdym kroku spotykamy się z gościnnością i przyjaźnią. Przyjmujemy je jako potwierdzenie żywotności tradycyjnych związków między naszymi narodami, jako świadectwo zrozumienia dla sprawy pogłębienia polsko-francuskiej współpracy w dniu dzisiejszym oraz na bliską i dalszą przyszłość, współpracy służącej dobru obu naszych krajów i dobru Europy.

Chcielibyśmy, aby nasz pobyt we Francji przyczynił się do umocnienia przyjaźni i zacieśnienia współpracy między dzisiejszą Polską i dzisiejszą Francją oraz do pomnożenia wkładu, jaki kraje nasze wnoszą razem do budowy Europy pokoju, bezpieczeństwa i współpracy.

Po najciekawszym ze swych dziejowych doświadczeń Polska znalazła swe bezpieczeństwo, swe nowe miejsce w Europie i świecie w socjalistycznej wspólnoty, a zwłaszcza w przyjaźni i sojuszu z ZSRR. Na wszystkich swych granicach Polska ma obecnie przyjaciół i sojuszników, razem z nimi buduje bezpieczeństwo naszego kontynentu.

Podziwiamy dynamiczny rozwój Francji i wysoko cenimy wkład, jaki wnoszą ona w kształtowanie sytuacji w Europie i świecie. Powszechnym szacunkiem Polaków otaczana jest pamięć i dzieło generała Charles'a de Gaulle'a, jego niezłomność w walce o wolność i wielkość Francji. Z sympatią i uznaniem naród polski odnosi się do pańskich wysiłków, pańskie Prezydencie, zmierzających do umocnienia pozycji Francji i jej konstruktywnego wkładu w życie międzynarodowe.

W dzisiejszych warunkach przyjaźń i współpraca Polski i Francji nabierają nowych treści, w wielu ważnych dziedzinach współpraca nasza może być o wiele bardziej rozległa i bliższa.

Jesteśmy zadowoleni z szerzej niż kiedykolwiek przedtem wymiany kulturalnej i naukowej. Powinniśmy nadal zacieśniać kontakty na polu twórczości i poznania. Równocześnie powinniśmy pogłębić współdziałanie na tych obszarach, które decydują o przetrwaniu i rozwoju nauki w dzwignię pomyślności narodów. Dlatego uwagę szczególną i wysiłki szczególne skierować winniśmy na rozwój współpracy gospodarczej. Nie nadążała ona, przez wiele lat za ogólnym trendem stosunków polsko-francuskich, a przecież przy dzisiejszych potencjach naszych krajów o wiele większe są potrzeby i możliwości i o wiele bardziej okazałe mogą być wzajemne z niej korzyści.

Witamy z zadowoleniem to, co zostało dokonane w ostatnich miesiącach. Chcielibyśmy widzieć w tym postępie pierw-

szy krok ku nowym, bardziej rozległym perspektywom. Przywiązujemy do tego wagę tym większą, że więzi gospodarcze stanowią niezbędną bazę dla dalszego rozwoju całokształtu naszych stosunków, oraz że od powiada to potrzebom współczesnego rozwoju pokojowej współpracy w Europie.

Europa, a wraz z nią cały świat, przeżywa wielkie konflikty, tragicznie zapisane w pamięci naszych narodów. Nad siedzi obecnie czas budowy wielkiego pokoju, pokoju trwałego i powszechnego, opartego o poszanowanie suwerennych praw narodów, integralność terytorialną i nienaruszalność granic, o wzajemne zrozumienie i równoprawną współpracę, a więc o zasady pokojowego współistnienia państw o odmiennych ustrojach. Jest to dziś najwyższa konieczność, na czelny warunek przetrwania i pomyślnego rozwoju.

Są to idee i dążenia bliskie Polsce i Francji. Wiadomo po wszechnie, jak wiele dla likwidacji zimnej wojny i dla odprężenia w Europie, dla normalizacji i rozwoju stosunków między wschodem i zachodem uczyniła Francja. Wierzymy, że nadal będzie ona przodować w tej dziedzinie wśród swoich sojuszników. Maksymalny swój wkład wnieśli i nadal pragnie wnieść do tego ważnego dzieła Polska, działającą wspólnie ze swymi sojusznikami.

Przybywam do Francji w roku, który pamiętną kartą zapisze się w historii naszego kontynentu. Mapa polityczna Europy, a zwłaszcza granice Polski i Europy środkowej ze stały ostatecznie uznane przez wszystkie państwa, nie są już przez żadne państwa kwestionowane. Stało się to dzięki zawarciu i wejściu w życie układów między Związkiem Radzieckim i Polską, a Niemiecką Republiką Federalną. Doniosłe znaczenie ma również porozumienie w sprawie Berlina Zachodniego. Trwają dalsze rozmowy, których celem jest pełna normalizacja stosunków w Europie środkowej. Wagę szczególną dla pokoju na naszym kontynencie ma rychłe i powszechne prawo-międzynarodowe uznanie istnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Na wschodzie i na zachodzie zapadły decyzje o podjęciu rozmów wielostronnych w sprawie przygotowania do konferencji europejskiej. Mam nadzieję, że będą one owocne. Nadszedł bowiem czas, by we wszystkich dziedzinach i przy udziale wszystkich krajów przejść od odprężenia do wspólnej działalności. Nadszedł zwłaszcza czas, by sięgać przy wspólnym stole europejskiej konferencji, przyjąć wspólne zasady i wspólny program budowy Europy pokoju, bezpieczeństwa i współpracy. Wspólne podjęcie tego dzieła winni jesteśmy przeszłości, jej bohaterom i bojownikom i winni jesteśmy przyszłości, swoim narodom i całej Europie.

Jestem głęboko przekonany, że Polska i Francja czynić będą wszystko w tym celu, i że w tej wspólnej sprawie blisko będą współdziałać — powiedział w zakończeniu przemówienia E. Gierek.

Inauguracja roku akademickiego w poznańskich wyższych uczelniach

Dokończenie ze str. 1

Franciszek Szczerba, przewodniczący Prezydium RN Poznania Stanisław Czoas i przewodniczący Oddziału Polskiej Akademii Nauk prof. dr. Gerard Labuda.

UAM, gdzie w tym roku studiować będzie ponad 14 tysięcy studentów, zamierza m. in. znacznie podnieść efektywność nauczania czyli doprowadzić do końca roku uczelni przez studentów w planowanym terminie, dążyć będzie do skrócenia studiów o 1 semestr, rozwinąć jeszcze bardziej kontakty zagraniczne i podnieść ich efektywność oraz zwiększyć troskę o warunki socjalne młodzieży.

W uznaniu zasług Rada Państwa przyznała prof. dr. Czesławowi Łuczakowi tytuł „Zasłużonego Nauczyciela PRL”. Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski prof. dr. Zbigniewowi Leońskiemu i prof. dr. Janowi Rafalskiemu. 6 osób otrzymało Złote i 2 Srebrne Krzyże Zasługi.

Wykład inauguracyjny pt. „Nowoczesna dydaktyka w działalności uniwersyteckiej” wygłosił prof. dr. Leon Leja. (ms)

WSR

Inauguracja w Wyższej Szkole Rolniczej zbiegła się z nadaniem tej uczelni z dniem 1 października br. statusu akademickiego. O tym fakcie poinformował rektor WSR prof. dr. Jerzy Zwoliński, który powitał przybyłych gości m. in. sekretarza KW PZPR Jerzego Wojcieckiego, wiceprzewodniczącego Prezydium WRN Bolesława Stachowiaka, wiceprzewodniczącego RN m. Poznania Zbigniewa Rudnickiego, wiceprezesa WK ZSL Tomasza Malinowskiego i konsula ZSRR w Poznaniu Siergieja W. Masłowa.

W bieżącym roku akademickim na WSR studiować będzie ponad 7 tysięcy studentów, w tym przeszło tysiąc nowo przyjętych.

Odnaczenia państwowe otrzymali zastępcy pracowników WSR. Tytuł „Zasłużonego Nauczyciela PRL” przyznano prof. dr. Zbyszkowi Tucholce.

Dziś wieczorem w sali informacyjnej obradował Witold de Mezer

2 GŁOS WIELKOPOLSKI A 3 X 1972 Nr 235 (5597)

Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski został uhonorowany prof. dr. Stefan Alexandrowicz. Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: prof. dr. Jerzy Pawełkiewicz, prof. dr. Witold Mucha, prof. dr. Ryszard Graczyk, prof. dr. Alfons Chwojnowski. Ponadto 9 osobom wręczono Złote Krzyże Zasługi.

Wykład inauguracyjny wygłosił doc. dr. Bolesław Sekowski, który mówił na temat roli zieleni w kształtowaniu środowiska współczesnego człowieka. (emp)

AKADEMIA MEDYCZNA

Niemal 500 młodych ludzi — studentów I roku — rozpoczęło wczoraj naukę w poznańskiej Akademii Medycznej. Nowy rektor uczelni, prof. dr. hab. Roman Góral, przedstawił plany uczelni na najbliższe lata. Wzmocniona działalność naukowo-badawcza obejmie w szerszym niż dotąd zakresie współpracę z rolnictwem i przemysłem oraz z innymi uczelniami Poznania, celem kompleksowego rozwiązywania wielu zadań.

Prof. dr. Czesław Gerwel otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. 2 osoby — Złote i 2 Srebrne Krzyże Zasługi. Po raz pierwszy 8 pracowników uczelni wręczono ustanowiony od 1 bm. medal „Za zasługi dla uczelni”. Za 5 najlepszych absolwentów — medal „Za osiągnięcia w nauce i pracy społecznej”. 18 osób otrzymało odznakę honorową „Za wzorową pracę w służbie zdrowia”.

W imieniu władz partyjnych i państwowych województwa Tadeusz Grabski — sekretarz KW PZPR złożył pracownikom uczelni wyrazy uznania i podziękowania za dotychczasowy trud, życząc im, jak również młodzieży podejmującej w tej uczelni naukę, dalszych dobrych wyników.

W uroczystości inauguracyjnej uczestniczyli również wiceprzewodniczący prezydium rad narodowych województwa i miasta — Witold Stefanowski i Zbigniew Rudnicki.

Wykład inauguracyjny pt. „Kierunki współczesnej kardiologii” wygłosił prof. dr. hab. Kazimierz Jasiński. (bw)

PWSSP

Ponad 200 studentów Państwowej Wyższej Szkoły

Sztuk Plastycznych zainaugurowało wczoraj rok akademicki. Rektor uczelni prof. Stanisław Teisseyre podsumował dorobek ubiegłego roku oraz nakreślił nowe zadania przed szkołą, wynikające z realizacji reformy szkolnictwa wyższego. W poznańskiej PWSSP uruchomione zostały nowe jednostki organizacyjne i specjalizacje. Utworzona została Katedra Projektowania Malarstwa i Rzeźby w Architekturdzie, Zakład Psychologii Wzroku, Zakład Technologii. Przeorganizowana została pod kątem współpracy z przemysłem poligraficznym pracownia grafiki użytkowej.

Na uroczystości inauguracji roku akademickiego w PWSSP przybyli kierownik Wydziału Nauki i Oświaty KW PZPR w Poznaniu Jerzy Filipiak oraz wiceprzewodniczący Prezydium RN Poznania Jerzy Łanowski. Wykład inauguracyjny wygłosił doc. Antoni Zydrón. Uroczystości zakończyło otwarcie wystawy najnowszych prac dyplomowych uczelni. (ob)

Teatr Dramatyczny z Płowdii rozpoczyna występy w Poznaniu

Dzisiaj rozpoczyna swe występy gościnne w Poznaniu związany planami długoletniej współpracy z naszym Teatrem Polskim, Teatr Dramatyczny z Płowdii. Jest on kontynuatorem tradycji najstarszej bułgarskiej sceny profesjonalnej założonej właśnie w Płowdii przez Iwana Wazowa w 1881 roku.

Nasi goście pokażą nam, dwie swoje inscenizacje, 3 i 4 bm. „Komedie omyłek” Sekspira w reżyserii Lubena Grojsa, a 5 i 6 bm. sztukę Rajco Stojanowa „Mistrzowie” w reżyserii i scenografii Asena Szopowa.

Z tej okazji kierownictwo artystyczne teatru bułgarskiego z dyrektorem Swetosławem Genewem, spotkało się wczoraj z przedstawicielami prasy poznańskiej. Nasi goście przedstawił nam program artystyczny swego teatru, który na plan pierwszy wysuwa społeczne i polityczne cele i zadania sztuki teatru, zakładając priorytet współczesnego repertuaru bułgarskiego.

Ponad 50 procent wszystkich

pozycji Teatru Dramatycznego z Płowdii stanowią corocznie sztuki współczesne angażujące się w aktualne problemy swego kraju. Poza tym wiele uwagi przykładają tutaj do klasyki europejskiej oraz dramaturgii radzieckiej, a także repertuaru innych pozycji dla teatru wszystkich pozostałych krajów naszego obozu. W planach repertuarowych teatru jest m. in. sztuka polska.

Teatr Dramatyczny z Płowdii na zakończenie swych występów gościnnych w Polsce wystąpi 9 bm. w Warszawie w salach Teatru Studio ze swą inscenizacją „Mistrzów” Stojanowa. (ob)

WIEŚ WIELKOPOLSKA WSIĄ NOWOCZESNĄ

Na pytania czytelników odpowiadać będzie
Jerzy Wojtecki — sekretarz KW PZPR

„GŁOS WIELKOPOLSKI” zaprasza do wymiany poglądów — tym razem na tematy wsi i rolnictwa. Zwracamy się do Was, Czytelnicy: nadsyłajcie listy, stawiajcie pytania, przedstawiajcie swoje wnioski. Piszcie do nas o problemach, które dotyczą Waszych opinii w sprawach zwiększania efektywności, unowocześniania rolnictwa, unowocześniania wsi w ogóle. Są to sprawy dużej wagi, zawarte w programowej uchwale VI Zjazdu PZPR. Dlatego nasze kolejne Forum, szóste na łamach „Głosu Wielkopolskiego”, ogłaszamy pod hasłem: **WIEŚ WIELKOPOLSKA — WSIĄ NOWOCZESNĄ**

Do opinii, pytań i wniosków przez Was nadsyłanych, dotyczących spraw naszego rolnictwa, możliwości jego rozwoju i przeszkód hamujących wzrost produkcji, a także innych nurtujących Was spraw związanych z wsią — ustosunkujemy się na łamach „Głosu Wielkopolskiego” sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu — **JERZY WOJTECKI**.

Nasze Forum stało się sprawą dzoną formą dyskusji wokół żywności, którą żyją nasz kraj i region. Do takiego obywatelskiego, gospodarskiego i krytycznego spojrzenia na zjawiska, powstały szczególnie sprzyjające warunki; związane z pogrudniową polityką partii. Przekazujemy nam swe uwagi, spostrzeżenia, wnioski. Gra idzie o ważną stawkę: szybszy rozwój społeczno-gospodarczy, o nasze wspólne dobro!

Rolnictwo pracuje obecnie na wysokich obrotach. Wzrost dochodu narodowego (a co się z tym wiąże wzrost dochodów ludności) wymaga zwiększonej produkcji artykułów żywnościowych, ponad zadania planu pięcioletniego. Zamierzenia te mogą być zrealizowane a nawet przekroczone pod warunkiem:

● Pełnej mobilizacji ludzi i sprzętu pozostającego na usługach rolnictwa.

● Lepszego wykorzystania środków stojących do dyspozycji rolnictwa.

Zaufanie mieszkańców wsi do polityki rolnej partii i państwa umocniło się. Nastąpiło ożywienie produkcyjne i inwestycyjne, wzrósł popyt na sprzęt, usługi, kredyty. Wiąże się to z podniesieniem opłacalności pracy na wsi, zniesieniem obowiązkowych dostaw, nową polityką socjalną państwa. Ale rodzi się pytanie: co zrobić, by te korzystne zjawiska na wsi nadal rozwijały?

Organizacja — mechanizacja — wiedza

Wielkopolska wieś należy do przodujących w kraju. Uzyskiwane przez nasze rolnictwo: załogi PGR-ów, kolektywne spółdzielnie produkcyjne i rolników indywidualnych wyniki — są lepsze niż w niejednym województwie. Potwierdziły te opinie także tegoroczne żniwa, w których zwłaszcza dobrze spisali się pracownicy państwowych gospodarstw rolnych.

Ale możliwości zwiększenia produkcji są jeszcze znaczne. Zależą one głównie od umiejętności organizacji pracy na wsi, dalszej mechanizacji i mądrego sięgania po zdobycze wiedzy.

● Co należy zrobić, aby Wielkopolska wieś, od lat chlubiąca się gospodarnością, stała się w pełnym tego słowa znaczeniu nowoczesną?

● Jak doskonaląc życie na wsi, by najlepiej wykorzystać środki materialne i ludzką pracę — dla dobra ludności, dla rozwoju produkcji?

Mamy wiele gospodarstw małych. Postęp techniczny i rozwój mechanizacji są w tych warunkach utrudnione. Stąd ważnym zadaniem jest rozwijanie współdziałania produkcyjnego rolników. Chodzi o rozmaite formy współpracy, pomoc sąsiedzką, łączenie pól dla umożliwienia stosowania dużych maszyn, współpracę ze spółdzielniami produkcyjnymi albo PGR-ami, kooperację pomiędzy spółdzielniami a PGR-ami.

Zmniejszyć da się tą drogą nadmierny trud, towarzyszący pracy rolnika, wzrosnąć mogą plony. Oto więc następne problemy i pytania, co do których zasięgnąć chcemy Waszej opinii:

● Jakiej formy wspólnej działalności rolników indywidualnych między sobą i ze spółdzielniami produkcyjnymi oraz państwowymi gospodarstwami rolnymi, a także między tymi ostatnimi — mogą przynieść wykorzystanie rezerw, pomoc w mechanizacji, wpłynąć na wzrost dochodów rolnika?

● Czy w Waszym powiecie, gromadzie, istnieją odpowiednie warunki rozwoju form współdziałania, czy zapewnia ono korzyści, czy obywateli bez utrudnień (na przykład zbędna pisanina).

● W toku tegorocznych żniw niektórzy rolnicy, zwłaszcza na małych działkach sprzątaли zboże późno, a nawet dopuszczali się zaniedbań. Jak ocenić takie postępowanie, co sędzić o możliwościach usprawniania na przyszłość przebiegu prac żniwnych?

● Co należy przede wszystkim zrobić, by jeszcze zwiększyć zbiory żytnie, ziemniaków, buraków cukrowych, produkcji pszy, mleka, mięsa, jaj, dostawy warzyw i owoców?

Jak poprawić usługi dla wsi

Hasło nowoczesności wsi może przybrać realne kształty pod warunkiem szybkiego rozwoju usług. Obliczono, że w kraju rolnicy tracą rocznie około 90 mln dniówek na czynności nieprodukcyjne!

Świadczenia dla rolnictwa w Wielkopolsce należą wprawdzie do najbardziej dynamicznie rozwijających się grupy usług dla ludności, ocenia się, że nakłady inwestycyjne tylko kółek rolniczych osiągną w bieżącym pięcioletnim okresie ponad 3 miliardy 720 milionów złotych. Ale wciąż jeszcze placówki usługowe rozmieszczone są nierównomiernie, brak im często surowców i części a także fachowców. Oczekujemy więc Waszych uwag i propozycji:

● Jak rozwijać usługi by najlepiej zaspokoić potrzeby produkcyjne, domowe i osobiste mieszkańców wsi i miasteczek.

● Jaki rodzaj usług (oprócz

wypożyczania sprzętu rolniczego) powinien być najintensywniej rozwijany? Chemiczna rolnictwa? Inseminacja zwierząt? Odbiór plodów rolnych u rolnika? Transport rolniczy? Budownictwo i remonty? Naprawa maszyn i sprzętu do użytku gospodarskiego lub domowego?

● Czy działalność Międzykółkowych Baz Maszynowych jest odpowiednia, jakimi maszynami bazy te powinny przede wszystkim dysponować, czy wyłącznie sprzętem najdroższym?

Wieś nowoczesna to wieś, dostająca — z urządzeniami mechanicznymi, łódkami, odbiornikami telewizyjnymi w każdym domu. Wiąże się z tym potrzeba szybkiego rozwoju usług naprawczych tego sprzętu. I tu nasuwają się kolejne pytania:

● Na co należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę rad narodowych i spółdzielczości w rozwijaniu usług dla mieszkańców wsi i miasteczek o charakterze rolniczym?

● Jak wspomóc mieszkańców wsi w tym, by mogli w większym stopniu korzystać z usług kulturalnych, turystycznych, łączności telefonicznej?

● Jakie są główne troski młodych rolników — i tych, pracujących w gospodarstwach indywidualnych, i tych z zespołów spółdzielczych oraz spośród załóg PGR-owskich?

Co pomaga — co hamuje

Przedstawiliśmy tylko kilka problemów wsi i rolnictwa, które — jak sądzimy — nurtują mieszkańców Wielkopolski. Problemów tych jest oczywiście mnóstwo. Piszcie co sędzicie o organizacji:

● pracy państwowej służby rolnej;

● skupie plodów rolnych i kontraktacji;

● o oszczędzaniu (lub marnotrawieniu) czasu rolnika w placówkach GS, SOP, urzędach rad narodowych;

● funkcjonowaniu opieki lekarskiej nad ludnością wsi i miasteczek;

● pracy handlu — zaopatrzeniu najbliższych położonych sklepów i wyborze towarów;

● słowem piszcie o tym wszystkim, co pomaga Wam w pracy i życiu na wsi czy w miasteczku i co Wam pracę i życie utrudnia. Co pomaga w zwiększaniu produkcji rolnej i ułatwia robotę — a co przeszkadza.

Oczekujemy, że nasi Czytelnicy przedłożą władzom wojewódzkim i miejscowym organizacjom obsługi rolnictwa niejedną wartą praktycznego zastosowania wniosek, przedstawią w wielu sprawach swe zdanie. Do Waszych opinii, uwag i propozycji ustosunkujemy się sekretarz KW PZPR — **JERZY WOJTECKI**.

Piszcie do nas! Zwięźle formułowane pytania bądź opinie, propozycje lub wnioski — prosimy kierować DO 15 PAŹDZIERNIKA pod adresem: „GŁOS WIELKOPOLSKI”, Poczta 2, ul. Grunwaldzka 19, dopiskiem na kopercie „TAK I NIE”.

ISTOTA WIELKIEJ REFORMY

Zaczynamy. W sposób przemysłowy, w oparciu o ustalenia ekspertów, zaczynamy gruntownie porządkować i doskonaląc system zarządzania i kierowania. VI Zjazd PZPR wytyczył kierunki reform; komisja partyjno-rządowa do spraw doskonalenia kierowania gospodarką i państwem przedłożyła w tej mierze swoje ustalenia i propozycje. I oto — z inspiracji partii — po uchwaleniu stosownych aktów prawnych przez Sejm, z dniem 1 stycznia nadchodzącego roku ma wejść w życie wielka reforma. Reforma pomyślana dalekosiecznie, zapoczątkowująca unowocześnienie systemu władzy i administracji w Polsce.

W toku niedawno zakończonych obrad plenarnych Komitetu Centralnego PZPR przedstawił Centralny Komitetu Centralnego PZPR przedstawił znaczenie oraz najistotniejsze założenia przygotowywanych zmian w funkcjonowaniu najmniejszych jednostek administracyjno-przeznaczonych w kraju. Przesłano istnieć prezydium gromadzkich rad i gromadzkie rady narodowe. Powołane zostaną gminy, kierowane i zarządzane przez urzędy gminne z naczelnikami oraz gminne rady narodowe ze społecznymi przewodniczącymi i prezydiami na czele.

Gminy istniały w Polsce do roku 1954, po czym skasowano je i ustanowiono gromady — przypomną Czytelnicy pamiętający tamte lata. To prawda.

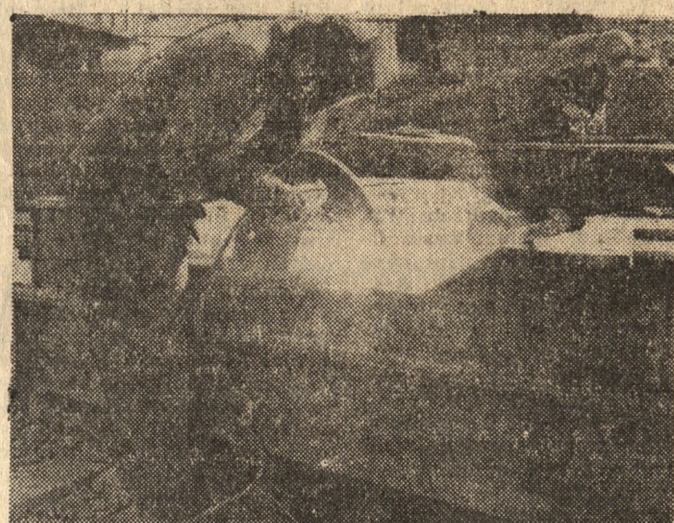
Sedno w tym, że zapowiedziane na najbliższą przyszłość powołanie gmin nie oznacza w żadnym przypadku powrotu do starych gmin oraz ówczesnych form administracji i metod zarządzania życiem wsi. Powracamy tylko do tradycji jej nazwy. Natomiast istota funkcjonowania nowych najniższych ogniw rad narodowych będzie zdecydowanie inna.

Utworzenie — obok gminnych rad narodowych — urzędów gminnych będzie równoznaczne z wyposażeniem pochodzących z wyboru władz w sprężysty aparat wykonawczy. Formalnie rzecz ujmując, obecna reforma oznacza rozdzielanie w gminach administracji (czynnik wykonawczy) od rady narodowej (czynnik społeczny). Faktycznie idzie tu o głębokie, strukturalne zmiany, zmierzające do unowocześnienia funkcjonowania naszego państwa. — W systemie sprawowania władzy nie tylko należy podążać za postępem w życiu społeczno-gospodarczym — powiedziano na VI Plenum KC — lecz również torować drogę postępowi z pomocą coraz sprawniejszej pracy administracji.

„Trybuna Ludu” następująco — najwięcej — określiła cele omawianej reformy:

■ stworzenie warunków dla zwiększenia dynamiki produkcji rolnej i przyspieszenia społeczno-gospodarczego postępu na wsi;

Na budowie cementowni

Załogi przedsiębiorstw budujących cementownię „Nowiny II” koło Kielc podjęły zobowiązanie skrócenia normalnego cyklu budowy o 2 miesiące, tak że termin przekazania inwestycji do rozruchu minie 31 lipca 1973 roku. Na zdjęciu: Józef Wiśniewski z „Mostostalu” spawa część konstrukcji do stabilizatora. CAF — fot. Wawrzynkiewicz

Arkady Fiedler znów wśród Indian kanadyjskich

Natura ciągnie wilka do lasu. Nie tylko zresztą wilka, bowiem i wśród ludzi coraz więcej jest takich, którzy nad wszystko przekładają przepastne, mroczne knjeje. Na pewno należy do nich popularny pisarz Arkady Fiedler.

Piszę o tym, gdyż autor „Kanady pachnącej żywicią”, właśnie w tych dniach powrócił do Poznania z czwartej wyprawy do lasów, zawsze tak bardzo frapującej go Kanady. Siedząc w egzotycznej pracowni Fiedlera przy placu Wolności. Oglądam miniaturę indiańskiego totemu przywiezionego z ostatniej wyprawy. W rzeczywistości są one znacznie większe, ciosane w drewnie i stanowią trwałe ślady historii i wierzeń czerwoności. To co trzymam w ręce jest jedynie starannie wykonaną, ichnim „cepeliowskim” pomniejszeniem.

Niedawno zakończona eska-pada Arkadego Fiedlera trwała od czerwca niemal do końca września. Pisarz odbywał swą podróż w towarzystwie syna — Arkadego Radosława. Obydwaj starali się przede wszystkim poznać zwyczaje niektórych szczepów indiań-

skich osiedlonych w zachodniej Kanadzie, wzdłuż wybrzeży Pacyfiku.

Z tonu głosu pisarza, z tego w jaki sposób opowiada o swych zamorskich peregrinacjach, wnioskuję, że jest bardzo zadowolony z zebranego materiału. Cóż, nam czytelnikom książek Fiedlera, mogłoby się wydawać, iż właśnie Kanadzie, tak przez niego lubiana, zna on na wylot. Zapomniamy jednak, że państwo w którym ostatnio przebywał, ob szarem dorównuje całej Europie! Samych plemion indiańskich, znacznie różniących się między sobą, jest w Kanadzie bardzo wiele. Również i ten wyjazd Fiedlera potwierdził istnienie owych różnic.

Okazuje się więc, że głównym pożywieniem pięciu szczepów indiańskich osiedlonych nad Pacyfikiem są ryby morskie. Dwa z tych szczepów: Salisz — w części południowej i Cimszian — na północy, Fiedler i jego syn poznali bliżej. Współcześni Indianie często upodabniają się do białych przybyszów. Tak więc, jak i oni posiadają wielkie, motorowe łodzie lub kutry rybackie wyposażone w nowoczesny sprzęt. Pozwala im to na pro-

■ dokonanie ważkiego kroku na polu unowocześniania systemu władzy i administracji;
■ dalsze umocnienie demokracji socjalistycznej.

Najdobitniej wskazuje znaczenie reformy przedstawił Edward Gierk, przemawiając na zakończenie obrad niedawnego Plenum KC. Wytyczając program dalszego rozwoju kraju, VI Zjazd partii podkreślił znaczenie, jakie w realizacji programu ma doskonalenie pracy partii, rządu oraz wszystkich ogniw władzy i zarządzania — powiedział mowa. — I właśnie obie te sprawy: przyspieszenie postępu społeczno-gospodarczego oraz doskonalenie systemu kierowania i zarządzania, są ze sobą ściśle sprzężone!

Oczywiście, tak zasadnicze sprawy, jak doskonalenie kształtu państwa, czy zarządzania gospodarką, nie mogą zostać uregulowane trwałe i definitywnie z pomocą jednorazowej reformy. Tu w grę wchodzi proces, znaczący kolejnymi posunięciami. Doniosłym elementem tego procesu są zapowiedziane własne zmiany w najniższych ogniwach władzy i administracji terenowej.

Przez 18 lat istniały w Polsce gromadzkie rady narodowe. Ich powołanie do życia w liczbie 8.790, bo tyle utworzono gromad, nie przyniosło spodziewanych efektów. Niewypozyskanie prezydium GRN i samych rad w stosowne uprawnienia, brak możliwości obsadzenia tak znacznej liczby ośrodków administracyjnych w należycie wykwalifikowany personel — spowodowały, że władze gromadzkie nie mogły dobrze wypełniać zadań kierowniczych i administracyjnych. Toteż z biegiem lat wymogi życia narzucały potrzebę zmniejszenia liczby gromad. W kraju ostatecznie mamy ich teraz 4.313. Ale i one — w znacznej mierze — nie są organizmami demograficznie i gospodarczo silnymi.

Od stycznia 1973 począwszy przewiduje się funkcjonowanie 2.381 gmin. Władze partyjne i rządowe dokładają starań, by przyszłe jednostki były samodzielnymi organizmami społeczno-gospodarczymi, ośrodkami władzy i administracji państwowej z uprawnieniami pierwszej instancji, opartymi na solidnych podstawach finansowych, wyposażonymi w dobre kadry. Nowe gminy powinny dysponować podstawowymi urządzeniami z zakresu gospodarki (przede wszystkim spółdzielczość), o-

Dokończenie na str. 4

WIESŁAW PORZYCKI

wadzenie połowów na dużą skalę, znacznie poprawiając sytuację ekonomiczną pradawnych gospodarzy tych ziem.

Szczep, wśród których przebywał Fiedler z synem, dawniej posiadał ciekawą kulturę tzw. potlachu. Przez lato i jesień gromadziły znaczne zapasy ryb, natomiast zimą była tradycyjnym okrem zabaw. Celem dnia śnię-wano, tańczono, wiele improwizując. W ten sposób powstał oryginalny, niespotykany gdzie indziej folklor. Zdumienie budzi jeden z najważniejszych zwyczajów, latami kulturowany wśród miejscowych szczepów. Oto goszcząc zwołując na zabawę gości (a zabawy ciągnęły się tygodniami) często i z sąsiednich szczepów, miał szczególną ambicję. O zabawie mówiono bowiem dobrze nie tylko wówczas, gdy nie zabrakło jadła i napełniono, lecz przede wszystkim wtedy, kiedy gospodarz obdarowywał przybyłych wszystkim tym, co on sam posiadał. Był to więc niejako nieustający konkurs o miarę najhojniejszego. I choć, mówiąc językiem współczesnym, gospodarz był szlachetnym, to nie byłoby dlań wspanialszej nagrody i rekompensaty za poniesione trudy, niż sława bardzo hojnego człowieka. Właśnie takich Indian wybierali na swych wodzów.

Zdaniem władz kanadyjskich ten rozrzucony zwycięzcy nie licował z kapitalistyczną oszczędnością i nowo wprowadzanym, powszechnym stytem bycia. Toteż w 1885 r. zakazał no balowania, dopiero po blis-

Dokończenie na str. 4

ANDRZEJ KUCZYŃSKI

Atak na kopalnię w Harkłowej

W połowie 1942 r. dywersyjna działalność PPR i GL na Podkarpaciu skierowana została głównie przeciwko szybom naftowym. Śmiało akcje partyzantów wprawily we wściekłość gubernatora GG Hansa Franka.

Gwardziści prowadzili „akcje nafta”, aż do chwili wyzwolenia Podkarpacia. Pilnowały tego wszystkie kolejne Okręgowe Komitety PPR i Do wództwa GL, wyruszające się często na skutek strat ponoszonych w walce z okupan-

Istota wielkiej reformy

Dokończenie ze str. 3

światy, kultury, zdrowia. Urzędy gminne obok wypełniania niezbędnych funkcji administracyjnych pospół z gminnymi radami narodowymi, mają być przede wszystkim organizatorami życia społecznego i gospodarczego na swoim terenie.

Rady narodowe gmin mieć będą zadania inspiratorskie, organizatorskie i kontrolne. Moż na sądzić, iż opierając się na swych komisjach oraz prezydiach, a zwłaszcza na aktywności radnych — nowego typu gminne rady lepiej spełnią rolę przedstawicielskiego organu władzy. Natomiast mianowani przez przewodniczących prezydów WRN naczelnicy urzędów gminnych, sprawować będą — łącznie z kierowanymi przez siebie urzędami gminnymi — funkcje administracyjne. W ten sposób nastąpić powinno i umocnienie władzy państwowej, i pogłębienie socjalistycznej demokracji.

Decyzje centralne w sprawie reformy, przedstawione na ubiegłotygodniowym Plenum KC, są wszakże dopiero punktem wyjścia do wielkiej roboty, która musi poprzedzić wprowadzenie w życie projektowanych zmian. Zapowiedziało utworzenie w terenie, jeszcze w tym roku, nowej struktury PZPR; powstaną komitety gminne PZPR. Należy dokończyć ostatniego doboru ludzi na stanowiska naczelników i do pracy w urzędach gminnych. Potrzebne jest stosowne ich przeszkolenie. Nie można też zapomnieć o zapewnieniu warunków egzystencji ludzkiej, dla których nie będzie pracy w nowo powoływanych urzędach. Spółdzielczość gminna, służba rolno-służba zdrowia, szereg innych instytucji — muszą się przystosować do nadchodzących zmian. Trzeba zweryfikować odwołania ludności, dotyczące siedzib niektórych urzędów gminnych lub linii międzygminnego podziału. Konieczne są stałe do bre zagospodarowanie sporej liczby budynków, zwalnianych przez biura dotychczasowych GRN, itd.

Edward Babiuch, sumując na minionym Plenum KC problemy czekającej nas reformy, stwierdził, że od stopnia zmierzowania polskiej wsi i przyspieszenia rozwoju produkcji rolnej — zależy w znacznej mierze poprawa warunków życia ogółu obywateli, ogólna dynamika rozwojowa kraju.

Unowocześnieniu wsi służyć będą właśnie omawiane zmiany. Wprowadzanie ich w życie, to nie tylko zadanie członków partii, członków stronnictwa politycznych, ZMW, lecz także obywateli bezpartyjnych. Niezbędne jest przy tym skoordynowane, nie pochope działanie. Nie może bowiem nowa władza na wsi — jak to zauważono w dyskusji na VI posiedzeniu plenarnym KC — różnić się od dotychczasowej tylko nazwą i zasięgiem działania.

WIESŁAW PORZYCKI

4 GŁOS WIELKOPOLSKI A 3 X 1972 Nr 235 (8897)

tem i w wyniku aresztowań ich członków przez gestapo. Wielu gwardzistów i alowców zdobyło zaszczytny przydomek „nafiarcz”, ale najwybitniejszymi wśród nich byli „Tomek” i „Jasiek” (Paweł Karp). Okazało się to doskonale w roku 1943, który był najcięższy dla gwardzistów całej Rzeszowszczyzny.

9 września 1943 r., gdy tylko skończyła się wielka pacyfikacja południowej Polski „Jasiek” poprowadził grupę gwardzistów na kopalnię ropy naftowej w Harkłowej. Niedaleko było Jasło w którym stacjonowały wzmocnione kompanie żandarmerii oraz „Ukraińskie Hilfspolizei”, ale dowódca GL liczył, że uda mu się wykończyć moment zaskoczenia i przeprowadzić całą akcję, zanim ewentualnie nadejdzie zaalarmowana przez strażników pomoc. Tym razem gwardziści nie zapomnieli odciać połączeń telefonicznych kopalni, a ponadto towarzyszyło im partyzanckie szczęście.

Dowódca kopalnianego wersetu schutzu (straży przemysłowej), Łódzki Volksdeutsch Jesierski obchodził właśnie w tym dniu swoje pięćdziesiąte urodziny. Urządzona z tej racji libacja, w której uczestniczyli również ukraińscy policjanci z harkłowskiego posterunku przeciągnęła się daleko w noc. Towarzystwo było tak pijane, że nikt już nie zwracał uwagi na pilnowany obiekt. Jesierski zdjął pas z pistoletem i głośno wywrzaskiwał słowa jakiejś piosenki, a ukraińscy policjanci zasneli zmieni alkoholem, nie pamiętając w ogóle o tym, gdzie postawili karabiny. Nic więc dziwnego, że gwardziści „Jasiek” przeszli nie zauważeni przez ogrodzenie kopalni i dotarli do budynku w którym kończyła się libacja.

Jesierski oprzytomniał na dobre dopiero kiedy gwardzista uderzył go pod żebra łufą karabinu. Zamroczenie alkoholem ustąpiło raptownie miejsca fali dławiącego strachu. Popychany karabinową łufą potoczył się na chwiejnych nogach pod ścianę. Widział stąd jak partyzanci rozbrajali strażników i policjantów, jak wynosili z sąsiedniego pokoju pozostawione tam karabiny, a później opuszczali budynek, zamykając w nim na klucz uczestników pechowej libacji.

Arkady Fiedler wśród Indian

Dokończenie ze str. 3

ko 70 latom cofając nazbyt rygorystyczne zarządzenie. Spowodowało to oczywiście znaczne zubożenie niezwykle barwnej i bogatej kultury Indian znad Pacyfiku.

Arkady Fiedler, jak zwykle, sygnalizował ciekawostkami. Jedną z nich doprawdy zasługującą na miano sensacji. Wśród szerepu Saliz pisarz poznał wnuczkę Polki, która już w bardzo młodym wieku, kilkakrotnie wybierano... wódem szerepu (wyboru dokonano je się co dwa lata). Doceniono jej wyjątkowe walory osobiste, inteligencję, odwagę, energię. Choć zindianizowana pani Mussell z języków europejskich zna tylko angielski, dumna jest ze swego polskiego pochodzenia. Jeden z jej czterech synów mieszka obecnie w milionowym Vancouver i jest czymś w rodzaju prezesa unii Indian osiedlonych na terytorium Kolumbii Brytyjskiej (jest ich tam około 40 tysięcy), wielkiego stanu w zachodniej Kanadzie. Ta unia jest właściwie organizacją polityczną, starająca się poprawić los swych współrodaków, a nawet zgłaszająca żądania odszkodowań pieniężnych pod adresem rządu kanadyjskiego za wszystkie wyzyskiwane im w przeszłości krzywdy.

Na koniec pytam pisarza o plany wydawnicze związane z ostatnią podróżą. Okazuje się, że na razie jest bardzo zaabsorbowany urządzeniem muzeum pamiętając swą twórczość w Puszczykowie. W styczniu przyszłego roku wybiera się do Brazylii, również po zbiory do muzeum. Książka o poznanych ostatnio szczepach kandyjskich Indian będzie, ale nieco później.

ANDRZEJ KUCZYŃSKI

Uporawszy się szybko z ochroną kopalni, gwardziści przystąpili do niszczenia pasów transmisyjnych i urządzeń technicznych. Robotę przeprowadzono tak dokładnie, że kopalnia była nieczynna półtora doby. Gestapo z Jasła aresztowało wszystkich uczestniczących w libacji strażników i policjantów ukraińskich. Sprawiono im solidne łanie w gmachu jasielskiego gestapo, a następnie zwolniono, wyrzucając równocześnie ze służby. Jesierski jako komendant wersetu schutzu, poniósł najsurowszą karę. Zawieszony do Krakowa, stanął tam przed sądem policji bezpieczeństwa, który skazał go na pobyt w obozie koncentracyjnym. Podobno został później kapo w Oświęcimiu.

W kilka dni później Podkarpacie stało się widowiskiem dalszych akcji naftowych. Grupa „Tomka” opanowała kopalnię w Lipinkach. Strażnicy uciekli do wsi, nie próbując nawet stawiać oporu, a z rozkręconych cystern wypłynęła do rzeki całodzienna produkcja kopalni. Traf chciał, że ropę z Lipinki przeznaczył Frank dla Węgier w ramach zaopatrzenia armii admirała Horthego, na czym ogromnie się bogacił. Powstały z tego tytułu poważne komplikacje, gdyż cała produkcja ropy naftowej w GG była ściśle reglamentowana i nie można było uzyskać żadnych zmian w ustalonym z góry planie gospodarowania cennym paliwem.

Popłynęła także benzyna z cystern w Bieczu, które uszkodził gwardziści „Bronka” (Władysław Kuchty) i w Kobylance, gdzie akcją znowu dowodził „Jasiek”. Przygotowana w Bieczu benzyna stanowiła podstawę zaopatrzenia w paliwo 20 dywizji pancernych Wehrmachtu. Czyn bojowy gwardzistów Podkarpacia dosłownie unieruchomił hitlerowskie czołgi, gdzieś na błotnistych drogach Złazieprza.

Kopalnia w Harkłowej stała się ponownie celem partyzanckiego ataku w czerwcu 1944 r. Tym razem alowcy z Pogorzyna, którzy wykonywali akcję, podpalili zbiorniki zawierający ponad siedemdziesiąt ton ropy naftowej. Nad kopalnią podniósł się olbrzymi słup ognia i dymu i był widoczny daleko w okolicy. Kwaternistrz 4 armii pancernej Wehrmachtu, którą m. in. zaopatrywała Harkłowa, musiał w wyniku tej akcji poważnie ograniczyć zaopatrzenie w paliwo swoich czołgów. Trzeba było zupełnie zrezygnować ze stworzenia zapasów paliwa. 4 armia odczuła to bardzo boleśnie, gdy w sierpniu toczyła walki z radzieckimi czołgami na przyczółku pod Baranowem Sandomierskim.

(c.d.n)

WOJCIECH SULEWSKI

Czytelniczy piasek
REDAKCJA ODPOWIADA

UPOWAŻNIENIE DO SPRZEDAŻY

Wanda G. — Jestem osobą starą i schorowaną. Chciałabym sprzedać dom. Gdzie należy się zwrócić i co zrobić, by do tych transakcji upoważnić mego syna?

RED: — Pełnomocnictwo do sprzedaży nieruchomości musi być sporządzone i podpisane przez notariusza w państwowym biurze notarialnym; sporządzone w innej formie nie uprawnia do zbycia nieruchomości w imieniu osoby, która daje to pełnomocnictwo. (2044)

SADZENIE DRZEW PRZY PŁOŚCIE

Józef T. — Jak daleko od plotu dozwolone jest sadzenie drzew owoch i krzewów? Mam nową działkę i chciałabym zasadzić krzewy agrestu i porzeczki.

RED: — Drzewa i krzewy sadzić można przy samej granicy, tak jednak, by jej nie przekraczały. Zgodnie bowiem z art. 150 Kodeksu Cywilnego właściciel może obciąć i zachować dla siebie korzenie, gałęzie i owoce przechodzące lub zwiększające się z sąsiedniego gruntu. (2000)

Kibice?

Widowisko sportowe charakteryzuje się na ogół mniej lub więcej głośnym dopingiem. Na koncercie symfonicznym panuje cisza, bo chodzi o to, by nie przeszkadzać innym melomanom. Na trybunie stadionu czy hali sportowej widz może krzyknąć do woli zachowując jednak pewne obowiązujące normy kulturalne.

Po awansie Lecha do I ligi piłkarskiej, drużyna ta zrobiła w Poznaniu i w całej Wielkopolsce wielką karierę, stając się najpopularniejszym zespołem sportowym. Na mecze przychodzi regularnie 40 tysięcy widzów i więcej, którzy starają się zagrzewać swoich pupiłków do walki. Niestety, jest spora grupa osób, którzy dopinając kol-jarzy robią to w taki sposób jakby chcieli zaszkodzić naszemu I-ligowcom.

W sobotę podczas meczu Lech — Gwardia, poleciały z trybun w kierunku boiska butelki po wodce. Na szczęście pas trawy i bieżnia oddzielające miejsca dla widzów od trybun stadionu jest tak szeroki, że żaden szklany pocisk nie osiągnął celu. A co by było, gdyby któryś z „kibiców” potrafił jednak dorzucić, trafiając w siedzącego czy zawodnika? Odpowiedź jest prosta: przerywany mecz oglądanie walkoweru dla Gwardii i zamknięcie na pewien czas boiska. Lech musiałby rozgrywać swoje mecze we Wrocławiu. Łódź czy innym mieście. Nie trzeba być wielkim fachowcem aby zrozumieć jak fatalnie przyniosłoby to skutki nie tylko finansowe. Warto aby „miotacz” zastanowili się nad tym.

Wszystkie te ekscesy wiążą się ściśle ze spożyciem alkoholu. Takiej liczby pijanych osób jak po meczu Lech — Gwardia dawno nie widziałem a obserwując wydarzenia sportowe od paru lat w sobotę widzowie nie tylko przychodzili na stadion już na kilku głębszych, ale również przynosili z sobą alkohol i to w sporach ilościach. Tylko w bezpośrednim sąsiedztwie ławki prasowej naliczyliśmy kilkanaście ognisk, gdzie mniej lub bardziej dyskretnie raczono się wódką.

Nie twierdzimy, że każdy kto wypił kieliszek alkoholu musi w sposób godny napiętnowania zachowywać się na trybunie. Lecz, niestety tak się składa, że właśnie z grona pijących wódką są najzgorzalsi chuligani. Są to przeważnie młodzi ludzie, niezbyt schludnie odziani, o słabej chyba znajomości przepisów obowiązujących w piłce nożnej, którzy — podejrzewam — przychodzą na stadion po to tylko aby wykrzyknąć się lub zrobić drake. A że owa draka może fatalnie skończyć się dla sympatyków sportu w Poznaniu — tego nie biera pod uwagę.

Na początku obecnego sezonu służba porządkowa wraz z funkcjonariuszami MO i ORMO prowadziła kontrole przy bramach stadionu, zabierając do depozytu butelki z wódką. Zaoferowaliśmy, że w ostatnim czasie zwraca się na to znacznie mniej uwagi. Dlatego też apelujemy do kompetentnych czynników o przywrócenie tej tak pożytecznej akcji. Kontrola musi, niestety być prowadzona i to znacznie dokładniejsza niż dotychczas. Apelujemy również do tej części kibiców, którym leży na sercu dobro sportu i dobre imię poznańskiego publicysty (zalety pierwszej miejscy w konkursie „Fair Play” za ubiegły sezon) o wskazywanie obecnym na trybunach porządkowym naizorze zachowujących się „kibiców”. Trzeba bodzie ich po prostu wyrzucić. Takich nie chcemy wśród nas.

MACIEJ STABROWSKI

Opinie o losowaniu piłkarskich pucharów

Natychmiast po otrzymaniu wyników losowania II rundy europejskich Pucharów piłkarskich redakcja sportowa PAP przeprowadziła telefoniczne rozmowy z przedstawicielami polskich klubów: Górnik Łabrze, Legii Warszawa i Ruchu Chorzów.

Co sądzą o losowaniu?

Trener Górnik Łabrze — J. Kowalski: „Trudno powiedzieć że jest nam zadowolony z przydziału losu. Jeszcze dziś na treningu dyskutowaliśmy z piłkarzami na temat ewentualnych naszych przeciwni-

ków. Wszyscy byli zgodni: byle nie Dynamo Kijów. Przed kilku laty spotkaliśmy się z tą drużyną w Pucharze Europy. W Kijowie Górnik wygrał 2:1. Rewanż, przyniósł remis 1:1. Były to jednak bardzo ciężkie mecze i stąd pewien obecnym niepokój. Chyba wolelibyśmy wylosować nawet Real Madryt lub Ajax Amsterdam. Niemniej uważam, że Górnik stać na pokonanie tej przeszki. Dobrze, że pierwszy mecz gramy w Kijowie. Taki układ spotkań bardziej nam odpowiada.

Olimpiada szachowa

Na XX Olimpiadzie Szachowej w Skopje reprezentacja Polski przegrała w 4 rundzie finału „A” z Węgrami z drużyną wicemistrza świata — 1:3. Schmidt przegrał z arcymistrzem Portischem, Bednarski zremisował z Bilekiem, Pytel zremisował z Fortosem, Sznajder uległ Saxowi. W kolejnej rundzie finałowej Polacy osiągnęli cenny wynik remisowy 2:2 z zespołem NRF. Wszystkie 4 partie miały wynik remisowy — Schmidta z arcymistrzem Huebnerem, Bednarskiego z Pfelegerem, Pytla z Kestlerem oraz Filipowicza z Dubeallem.

Po 5 rundach na czoło tabeli wyszli Jugosłowianie mając 15 pkt. 2. Węgry 13. 3. ZSRR 12. Polacy znajdują się na dalszym miejscu mając 8,5 pkt. (nt)

dalekopisem

REGATY O PUCHAR PZZ

Na Zalewie Zegrzyńskim odbył się w poniedziałek drugi wyścig tradycyjnych regat o „Puchar PZZ”. Z zaplanowanych dwóch wyścigów udało się przeprowadzić tylko jeden, bowiem kilkakrotnie zmieniał się kierunek wiatru i trzeba było korygować trasę. Po nadto mnożyły się falstarty. Kilku pechowców miało wywroki i kapało się w lodowatej wodzie.

W klasie „Hornet” wyścig wygrał A. Szamowski, startujący z J. Malickim (oba SWOS W-wa), którzy w końcówce pokonali angielską załogę Alf Reynolds — Doolie Tue. Jedyna holenderska załoga M. Pouille — V. Bakker zajęła czwarte miejsce. Po dwóch wyścigach prowadzą ex aequo załogi po niedziatkowych zwycięzców i Anglików.

W klasie „Finn” zwyciężył J. Bertyński (Zegrze) przed W. Braciawem (AZS Poznań). Prowadzi R. Blaszką (AZS Poznań).

KIERZKOWSKI ZWYCIĘZCA

W dorocznym ulicznym kryterium kolarskim o puchar redakcji „Głosu Jelenia” — pisma Jeleniańskich Zakładów Samochodowych startowało 165 zawodników. W kategorii seniorów na dyst. 50 km (40 okrążeń) zwyciężył Kierzkowski (Dolmel Wrocław) 130 pkt. przed Trybałą — 119 i Stręlkowskim (oba Piast Stupiec) — 111 pkt.

WYPADEK W CZASIE WYŚCIGÓW SAMOCHODOWYCH W TORUNIU

Podczas niedzielnych wyścigów samochodowych, rozgrywanych na płycie lotniska w Toruniu samochód oznaczony numerem „13” zjechał z toru i wpadł na grupę widzów raniąc 9 osób. Po przewiezieniu rannych do szpitala 6 osób opatrzono i zwolniono do domu. W szpitalu pozostały 3 osoby, których stan zdrowia w poniedziałek według oświadczenia lekarza dyżurnego szpitala miejskiego na Bielanych w Toruniu znacznie się poprawił i nie grozi im niebezpieczeństwo utraty życia. (t)

W naszym obiektywie

Remisem zakończyło się spotkanie piłkarskie o mistrzostwo klasy międzywojewódzkiej, pomiędzy Wartą i liderem tabeli — Stoczniowcem.

Siatkarki Astorii Bydgoszcz wygrały międzynarodowy turniej z okazji 25-lecia Budowlanych. Na zdjęciu fragment jednego ze spotkań. Fot. (2) — K. Przychodźki

Trener Legii — L. Brychczy: „Mogliśmy wylosować lepiej. W II rundzie znalazło się kilka zespołów słabszych. Nie znamy tej drużyny z bezpośrednich spotkań, ale wiemy, że czołowe włoskie kluby do jakich należy AC Milan, reprezentują najwyższą europejską klasę. Szkoda, że pierwszy mecz gramy w Warszawie. Wolelibyśmy najpierw wystąpić w roli gości”.

Wiceprezes Ruchu Chorzów — A. Dzielon: „Szczęście nie dopisało nam tym razem. Dynamo Drezno to bardzo trudny, niezbyt „leżący” nam przeciwnik. Znamy dobrze drużynę NRD i twardy, nie wyszukany styl ich gry. Mimo to wierzę, że w III rundzie grać będzie Ruch. Dobrze, że pierwszy mecz gramy na swoim boisku”.

W skrócie

Mistrzem Polski na żużlu na rok 1972 został Zenon Plech ze Stali Gorzów.

Mistrzostwo drużynowe motorowodniaków zdobyła Polonia Warszawa przed Poznanią. W klasie do 500 cm, pierwsze miejsce zajął reprezentant Poznania — St. Lewandowski. W spotkaniach o Puchar PZMW również triumfowała Polonia przed Poznanią i LOK Poznań.

W międzynarodowym wyścigu kolarskim dookoła Bułgarii Lis (Polska) zajął drugie miejsce za Nikołowem SSKA Sofia.

W skład reprezentacji Polski ko szarykarek na mistrzostwo Europy (8-15 bm.) weszły m. in. D. Fromm, D. Stróżyna i E. Wasilewska z poznańskiego Lecha.

Do reprezentacji Europy, która rozegra w dniu dzisiejszym mecz z reprezentacją Ameryki Południowej wsiadł z Polski, znany na pastnisk Górnik Łabrze — Włodzimierz Łubański. Zawody odbędą się na stadionie St. Jacques w Bazylei.

Amnestia dla piłkarzy

Ważna uchwała zapadła na plenum Zarządu PZPN. Dla upamiętnienia zdobycia przez polską reprezentację piłkarską zło tego medalu olimpijskiego Zarząd PZPN postanowił darować wszystkie kary dyscyplinarne nałożone na piłkarzy i działaczy przez PZPN, OZPN-y oraz kluby. Uchwała dotyczy przewinień popełnionych do 10 września 1972 r., ale nie obejmuje tych, którzy ukarani zostali dyskwalifikacją dożywotnią.

PZPN ma nadzieję, że ta decyzja będzie miała znaczenie nie tylko sportowe, ale także głęboką treść wychowawczą i przyczyni się do podniesienia dyscypliny w klubach. (o-b)

Spotkanie z olimpijczykami z Wojsk Lotniczych

Dowódca Wojsk Lotniczych gen. bryg. pil. Henryk Michałowski spotkał się wczoraj z zawodnikami, trenerami i działaczami klubów sportowych działających w pionie wojsk lotniczych, którzy reprezentowali nasz kraj na XX Igrzyskach Olimpijskich w Monachium. Na spotkanie przybyło siedmiu sportowców-olimpijczyków: Ge-

rard Peciak, Ryszard Wach, Krzysztof Trybusiewicz (pięcioboista), Zbigniew Dybół, Henryk Rozmiarrek (piłkarze ręczni), Włodzimierz Matuszyński, Marek Krus, Stanisław Wegnerski i Zbigniew Juszcak (hokeiści na trawie). Ponadto na sali znaleźli się ppłk Klems Roguski — trener naszych ciężarowców, ppłk Wiesław Piotrowski — sekretarz WKS Lotnik, Aleksander Wiccanowski — trener piłkarzy ręcznych Grunwaldu i kpt. Zdzisław Talarezyk — kierownik sekcji piłki ręcznej Grunwaldu.

Wszystkim wymienionym gen. H. Michałowski wręczył przyznanie im przez Ministerstwo Obrony Narodowej i Dowództwo Wojsk Lotniczych dyplomy i nagrody rzeczowe. Gen. H. Michałowski podkreślił następnie w swoim wystąpieniu rolę jaką odgrywa sport w Ludowym Wojsku Polskim a ponadto podziękował wszystkim olimpijczykom za godne reprezentowanie barw Polski w Monachium. W imieniu wyróżnionych podziękował Gerard Peciak. (s)

Puchar Europy w hokeju na lodzie

Czołowa czechosłowacka drużyna hokejowa — Dukla Jihlava, stała się wielominioną w rozgrywkach o Puchar Europy sezonu 1971/72. W półfinale przegrała ona oba mecze z mistrzem Szwecji, z zespołem Brynäs Gaele — pierwszy w Szwecji 4:7 i rewanż w Jihlavie 2:6 (2:1, 0:2, 0:3).

W finale Szwedzi grać będą z obrońcą Pucharu Europy — drużyną CSKA Moskwa.

OŚRODEK USŁUG PEDAGOGICZNYCH
Związku Nauczycielstwa Polskiego w Poznaniu
plac Wolności nr 5 — telefon 590-54

PROWADZI
I — TRZYLETNIE KURSY PRZYGOTOWAWCZE do eksternistycznego egzaminu z zakresu programu SZKOŁY ŚREDNIEJ OGÓLNOKSZTAŁCĄCEJ.
II — ROCZNE KURSY PRZYGOTOWAWCZE do eksternistycznego egzaminu z zakresu programu ZASADNICZYCH SZKÓŁ ZAWODOWYCH.
III — KURSY JĘZYKÓW OBCYCH (angielski — francuski — niemiecki i rosyjski) w zakładach pracy.
O warunkach przyjęcia na wyżej wymienione kursy informują:
a) na terenie m. Poznania — Ośrodek Usług Pedagogicznych, tel. 590-54, plac Wolności nr 5,
b) na terenie województwa — Zarządy Oddziałów Powiatowych Związku Nauczycielstwa Polskiego.
IV — Zgłoszenia na NIEDZIELNE STUDIUM JĘZYKÓW OBCYCH i KURSY PRZYGOTOWAWCZE na WYŻSZE UCZELNIE — przyjmuje sekretariat VIII Liceum Ogólnokształcącego w Poznaniu, ul. Głogowska 92, tel. 610-37, codziennie od godz. 10-15, oraz we wtorki i piątki od godz. 16-18.
Ośrodek UP — ZNP dysponuje kadrą doświadczonych nauczycieli specjalistów, stosujących nowoczesne metody nauczania.
7877-K1

Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Poznaniu
pl. Wolności 18
zawiadamia, że
z dnem 2 października 1972 roku
ZOSTAŁ ZMIENIONY
numer wywoławczy
centrali telefonicznej — z numeru 511-61
na numer 574-61
Pozostałe numery pozostają bez zmian.
8032-K1

USŁUGI DLA LUDNOŚCI:
— zawiadomienia i zaproszenia okolicznościowe,
— bilety wizytowe,
— pieczątki kauczukowe
wykonuje zakład usługowy
przy Al. Marcinkowskiego 24
SPÓŁDZIELNIA PRACY „ZESPÓŁ”
WYTWÓRNI OPAKOWAŃ WIELOBARWNYCH
w Poznaniu
7307-K1

Praca Nauka
Ucznia, przyjmie warsztat silników spalinowych. Poznań - Piątkowo, ul. Obornicka 30. 25465g
Potrzebny pracownik żonaty, na gospodarstwo, do koni, mieszkanie wolne. Kaczmarek, Luboń I, ul. Dworcowa 17, pow. Poznań. 26077g
Przyjmie jedną pracownicę do prac rolniczo-ogrodniczych, z pełnym utrzymaniem, wynagrodzenie dobre. Poznań — Żegrze, ul. Doleńska 9. 26174g
Uczennicę — ucznia w zawodzie cholewarskim — przyjmie, chętnie z prowincji. Pracownia cholew. Poznań, Czerwonej Armii 38 m. 6b. 26230g
Potrzebna opiekunka do dziecka, do domu lekarza. Zgłoszenia: Poznań, Osiedle Jagiellońskie 4 m. 3, po godz. 16. 26463g
Przyjmie pomoc domową z gotowaniem dla dwóch osób (dziecko 2 lata). Osobny pokój, może być zamieszkała. Oferty „Prasa”. Grunwaldzka 19 dla 23310g
Poszukuje pilnie pomocy domowej, na stałe, w Chodzieży. Kopeczyńska, Lesna 25. 752p

Krawcowe, do szycia kurtki ortopedycznej, potrzebne, praca stała. Oferty „Prasa”. Grunwaldzka 19 dla 26374g.
Poszukuję opiekunki do półrocznego dziecka. Poznań, Rzeszyoospolitej 25 m. 4. 26384g
Korespondencje! Księgowość, stenografia, język. Łódź 1, skrytka 297. 756p
Kupno Sprzedaż
Podręczniki do nauki języka francuskiego — autor „Mauger” — kupi na terenie Spółdzielni Pracy „Wiedza”. Kraków, ul. Sebastiana 13. 1651-K2
Sprzedam — pilnie — koryzynie: duża wanna, stolik, bibliotekę, okno, drzwi, pralki elektryczne, pierzynę, silnik elektryczny, pięć rzeczą na elektr. do drzewa. Wia domosć. Hamleński. Rataje. Osiedle Piastowskie 18 m. 25, I bloki przy moście. 26328g
Sprzedam większe ilości marchwi jadalnej karotki. Na listy nie odpowiadamy. Franciszek Kinal. Wielka-wieś 27, poczta Buk. 758p
Sprzedam akordeon 60-basowy Weltmeister, stare koncertowe skrzypce, rower męski. Tel. 469-45. 25864g

Pawilon handlowy przy ul. Warszawskiej, nar. Mi chała — poleca bogaty asortyment części motocyklowych i samochodowych oraz towary w zakresie 1001 drobnych. Oferty rzemieślników i producentów mile widziane. 23892g
Samochody
Auto Service, Kraszewskiego 30 — wykonuje wie loletniej trwałości gwarantowane zabezpieczenia podwozi i innych elementów samochodu, naroznych na szybkie koro dowanie. 25177g
Star z nacząca 6-tonowa — stan idealny, rok 1970. Po znań, Szczepana 14 m. 4. 26383g
Sprzedam Wartburga — stan idealny, rok 1970. Po znań, Szczepana 14 m. 4. 26383g
Sprzedam Skodę 1000 MB, przebieg 40.000. Marian Ohnsorge, Kalisz, ul. Koszuckiego 15, od godz. 16. 742p
Sprzedam Zuka, stan do bry. Ludwik Porzuchowiak, Petkowo, pow. Środa Wlkp. 751p
Syrenę 104 z roku 1968 — sprzedam. Chodzież, Pa de rewskiego 17 m. 6. 757p

Lokale
Małżeństwu wynajmę po kój nieumeblowany, płat ne za rok. Oferty „Pra sa”. Grunwaldzka 19 dla 26242gpr.
Młode małżeństwo, człon kowie spółdzielni, poszu kuje pokój. Tel. 727-79, po godz. 15.30. 24708g
Student poszukuje pokoju w Poznaniu, może być wspólny. Jan Pasiak, Lek no, pow. Wągrowiec. 24715g
Bezdzietne małżeństwo po studiach poszukuje poko ju od 1 listopada na 2 la ta. Oferty „Prasa”, Grun waldzka 19 dla 24738g.
Pani z dzieckiem poszu kuje pokój. Oferty „Pra sa”. Grunwaldzka 19 dla 24735g.
Zamienie mieszkanie M-3 nowe budownictwo, na 2-pokojowe — samodzielną. Telefon 207-76, po godz. 16. 24761g
Pokój z kuchnią wysoka suferena (ca 30 m²) zamie nię na większe. Ogładać można: Raszyn, ul. Pro mienista 90 m. 2. 24775g
Pilnie poszukuję pokoju pustego w śródmieściu dla starszej pani. Oferty „Pra sa”. Grunwaldzka 19 dla 24785g.
Młody, kulturalny pan po szukuje niekierującą pokoju, najchętniej na Grunwaldzie. Oferty kie rować: Poznań, Swoboda 56a m. 5. 24807g
Sprzedam połowę domu — wolne mieszkanie 2 P + K + Z z c. o.; ewentualnie czasowo — zamienie na mniejsze. Poznań — Grun wald. Oferty „Prasa”. Grunwaldzka 19 dla 24638g.

Nieruchomości
Sprzedam parcelę 0,75 ha, między Poznaniem a Ko mornikami. Oferty „Pra sa”. Grunwaldzka 19 dla 21737g.
Sprzedam działkę 0,5 ha, Paczkowo. Oferty Poznań 6, skrytka 16. 23918gpr
Sprzedam dom jednorod zinnny, na trasie Gniezno — Poznań. Wiadomość: Gniezno, Sienkiewicza 21 m. 4, Andrzej Budnik. 750p
Sprzedam wolny dom jed norodzinny, w dobrym punkcie, z działką 1 hek tar, możliwość założenia szklarni lub hodowli. Mar szalek, Smigiel, Dąbrow skiego 3, pow. Kościan. 749p
Sprzedam działkę budowa laną 535 m² w Ostrowie Wlkp., Hieronim Łagoda, Bojanowo, pow. Rawicz, ul. Świerczewskiego 19. 753p
Zguby Różne
Zgubiłam legitymację na bilet miesięczny. Bogusia Bieda, Długa Goślina, pow. Oborniki. 735p
Zgubiono legitym. szkol na nr 4 Technikum Rolni czego w Międzychodzie oraz prawo jazdy motocy klowe, wydane przez Wy dział Komunikacji Prezy dium Powiatowej Rady Narodowej w Międzycho dzie, na nazwisko Zenon Wawrzyniak. 755p
Zarząd Spółdzielni Miesz kańowej w Trzcińcu — unieważnia zagubioną pie czatkę do potwierdzania w dowodach osobistych przyjęcie do pracy o tre ści: „Spółdzielnia Mieszka niowa w Trzcińcu — przy jęto do pracy dn. 1687-K2

mgr inż. MARIAN NITSCHKE
Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 4 bm. o go dzinie 16 na cmentarzu na Starej Polanie.
W głębokim smutku pogrążona
żona z dziećmi i rodziną
Poznań, Skoczowska 10. 26465g

STANISŁAWA WOŹNIAK
z domu WESOŁOWSKA
Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 4 paździer nika 1972 r. o godz. 15.30 na cmentarzu przy ul. Lutyckiej.
Strapieni
mąż i rodzina
Poznań, ul. Karkonoska 12. 26503g

WANDA JARECKA
z domu CZYWCZYŃSKA
Pogrzeb odbędzie się, dnia 3 października 1972 roku o godz. 11.55 na cmentarzu junikowskim.
O bolesnej stracie zawiadamiają strapieni
córka, zięć i wnuczek
Poznań, ul. Groblą 1 m. 7. 26530g

KAZIMIERZ MROCZYK
Pogrzeb odbędzie się dnia 4 października 1972 roku o godz. 13 na cmentarzu komunalnym na Główniej.
W nieutulonym smutku i rozpacz y pogrążona
żona z córką i rodziną
Poznań, Za Groblą 1 m. 7. 26530g

ANTONINA MARCINKOWSKA
z domu RATAJCZAK
Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 4 paździer nika br. o godz. 10.25 na cmentarzu junikowskim.
W smutku pozostają
mąż, dzieci i rodzina
Poznań, ul. Dolna Wilda 28 m. 3. 26526g

JÓZEF PAWLICKI
Pogrzeb odbędzie się na cmentarzu w Żabi kowie, w dniu 4 października 1972 r. o godz. 14.
Pogrążone w smutku
żona i rodzina
Poznań, ul. Karkonoska 12. 26503g

JÓZEFA ŻOK
z domu LIPOWICZ
Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 4 bm. o godz. 9.30 z domu żałoby w Bocinicy, na cmen tarzu parafialnym w Pobiedziskach.
Pograżeni w smutku
synowie, córki, synowie, zięciowie, wnuki, prawnuki i rodzina
Bociniec. 26460g

WERONIKA OLECHOWA
z domu ŚLIWA
Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 3 paź dzielnika 1972 r. o godz. 14.15 na cmentarzu junikowskim.
O bolesnej stracie zawiadamia
syn z rodziną
Ul. Saperska 119 m. 3. 26459g

ZYGMUNT GOSIENIECKI
Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 3 paź dzielnika br. o godz. 13.40 na cmentarzu na Junikowie.
o czym zawiadamiają pogrążeni w nieutulonym smutku
żona z synami i rodziną
Prosimy o nieskładanie kondolencji.
Poznań, ul. Kłowieckiego 11 m. 3. 26444g

MARIAN ZYCH
Pogrzeb odbędzie się dnia 4 października 1972 roku o godz. 10 na cmentarzu Miłostowo (Główna).
W głębokim smutku pogrążeni
żona, córka, syn i rodzina
Poznań, ul. Kłowieckiego 11 m. 3. 26550g

HELENA DREWS
z domu WOJCIECHOWSKA
Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 4 paździer nika 1972 r. o godz. 14.15 na cmentarzu junikow skim.
W smutku pogrążona
córka z mężem i dziećmi
Szamotułska 81 m. 2. 26510g

KAZIMIERA KONIECZNA
z domu KLESZAK
wdowa po śp. JÓZEFIE
Pogrzeb odbędzie się w dniu 5. X. 1972 r. o go dzinie 13.05 na cmentarzu junikowskim.
O bolesnej stracie zawiadamiają
dzieci i rodzina
Poznań, plac Bernardyński 4 m. 6. 26542g

STANISŁAW DZIECIUCHOWICZ
Pogrzeb odbędzie się dnia 4 października br. o godz. 12.30 na cmentarzu junikowskim w Po znaniu.
W smutku pogrążeni
żona, syn, synowa, wnuczek i rodzina
Rawicz, Marchlewskiego 6. 26498g

MAKSYMILIAN WŁODARSKI
Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 4 paździer nika 1972 r. o godz. 11 na cmentarzu na Główniej.
Bolesnie strapieni
żona z rodziną
Poznań, Mariacka 32. 26546g

EDMUND WAWRZYNIAK
powstańca wielkopolski,
odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odro dzenia Polski, Wielkopolskim Krzyżem Powstań czym i Medalem Polska Swemu Obroncy.
Pogrzeb odbędzie się na cmentarzu junikow skim, dnia 4 października 1972 r. o godz. 11.55.
W smutku pogrążona
córka z mężem i dziećmi
Szamotułska 81 m. 2. 26510g

ROMAN RICHTER
Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 4 bm. o go dzinie 9.50 z kaplicy cmentarnej na Junikowie,
o czym zawiadamia w smutku pogrążona
RODZINA
Poznań, ul. Wielka 18 m. 10. 26512g

WŁODZIMIERZ JERZY GNIEWOSZ
Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 4 paździer nika 1972 r. o godz. 13.30 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.
o czym zawiadamia w głębokim smutku pogrążona
matka z rodziną
26464g

LESZEK KRZYŻANIAK
student V roku filologii polskiej UAM
Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 3 paź dzielnika 1972 r. o godz. 15 na cmentarzu w Owińskach.
RODZINA
Owińska, ul. Poznańska 6. 26491g

MARIAN KOTECKI
Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 4 paździer nika 1972 r. o godz. 16.15 na cmentarzu w Nara mowicach.
O bolesnej stracie zawiadamia stroskana
żona z rodziną
Poznań, Czarna Rola 13. 26457g

Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Poznaniu
pl. Wolności 18
zawiadamia, że
z dnem 2 października 1972 roku
ZOSTAŁ ZMIENIONY
numer wywoławczy
centrali telefonicznej — z numeru 511-61
na numer 574-61
Pozostałe numery pozostają bez zmian.
8032-K1

Wielobranżowa Usługowa Spółdzielnia Pracy „CZYSTOŚĆ” w Poznaniu
poszukuje magazynu
względnie WIATY
do składowania szkła ca 200 m².
Zgłoszenia prosimy kierować do biur Zarządu przy ul. Mickiewicza 36. 8260-M1

Przetargi
Prokuratura Wojewódzka w Poznaniu, ul. Młyńska 1a — ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprze daż SAMOCHODU OSOBOWEGO marki Warszawa 204 nr rej. 46-53 PF, nr silnika 242012, nr podwozia 156439. Przetarg odbędzie się w dniu 18. X. 1972 r. o godz. 11 w Prokuraturze Powiatowej w Nowym Tomysiu. Cena wywoławcza 18.000,— zł. Pojazd oglądać można w przeddzień przetargu w godz. od 10-13. Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej, należy wpłacić najpóźniej w przeddzień przetargu do godz. 12 w Kasie Prokuratury Wojewódzkiej w Po znaniu, pokój 302. 8109-K1

Pracownicy poszukiwani
Poznańskie Przedsiębiorstwo Transportowe Handlu w Poznaniu, ul. Wieruszowska nr 2 — Junikowo — zatrudni:
— PRACOWNIKÓW spedycyjnych — ładowaczy,
— KIEROWCÓW z I i II kat. prawa jazdy, Pracownikom zamieszkującym w gminach zakwa terowanie na koszt przedsiębiorstwa na kwatery prywatnych względnie zwrot części kosztów dojazdu do pracy. Wynagrodzenie według obowiązującego w naszym przedsiębiorstwie układu zbiorowego pracy. Zgłoszenia przyjmują i informacji udziela Dział Spraw Osobowych — ul. Wieruszowska nr 2, telefon 67-12-01, wewn. 71. 7912-K1

KIEROWNIKA MEM od 1. 10. 1972 r. przyjmie Koło Rolnicze Chłudowo. Placa — Układ Zbiorowy 23387g

Wielkopolskie Przedsiębiorstwo Przemysłu Ziemia nczanego Luboń k. Poznania — przyjmie zaraz MPZCZYŃSKĄ powyżej lat 18 do pracy w produk cji i oddziałach pomocniczych. Przedsiębiorstwo posiada hotel robotniczy i sto łówkę. Pracownicy przyjęci do pracy otrzymują zwrot kosztów przejazdu oraz odzież i obuwie ochronne. Zgłoszenia osobiste przyjmują Dział Kadr i Szkole nia Zawodowego Wlkp. PPZ Luboń k. Poznania. 1275-K2

Przedsiębiorstwo Uprzemysłowionego Budownictwa Rolniczego w Poznaniu, ul. Zmigradzka 41/49 — przy jmie zaraz:
— BLACHARZY. Wymagane: dobra znajomość zawodu i ewent. świadectwo czeladnicze. Praca w akordzie w warsztacie blacharskim w Poznaniu. Rodzaj pracy: blacharka budowlana.
— STOLARZY OKUWACZY. Wymagane: świadectwo czeladnicze plus dobra znajomość zawodu. Praca w akordzie w Zakł. Stolarski Budowl. przy PUBR Poznań.
— SPAWACZY RUROWYCH. Wymagane: uprawnienia na wysokie ciśnienia na autogen i elektryczne. Praca w akordzie na budowach w Owińskach i Poznaniu. Zgłoszenia osobiste, pisemne, telefoniczne przyjmu je Dział Zatrudnienia i Placy przy PUBR — Poznań, ul. Zmigradzka 41/49, telefon 67-20-45. Dojazd tramwajem 13, 3 — do pętli Poznań — Junikowo. 7627-K1

GŁOS WIELKOPOLSKI — Poznań 2, Grunwaldzka 19. Redaguje kolegium Marian Flejsierowicz (zastępca redaktora naczelnego), Tadeusz Kaczmarek (sekretarz redakcji), Wiesław Porzycki (redaktor naczelny), Zbigniew Skapski, Zbigniew Sumowski, Jerzy Walasek. Telefon: centrala 600-41 łączący wszystkie działy informacyjne dla Czytelników — dział łączności z Czytelnikami — 657-18. Redaktor naczelny — 454-09. Zastępca red. naczelnego — 657-18. Sekretarz redakcji — 648-85. Sekretariat — 454-09. Dział Miejski — 659-39. Redakcja nocna — 430-73 i 453-31. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „PRASA”. • Biuro Ogłoszeń — Poznań Grunwaldzka 19, telefon 659-16 i 600-41. Za treść i terminy druku ogłoszeń redakcja nie odpowiada. • Reklamy nie zamówionych redakcją nie zwraca. • Druk: PZG Im. M. Kasprzaka — Poznań, Zwierzyniecka 3. • Prenumerata: wpłaty bez żadnych ograniczeń na kwartał (39 zł) półrocznie (78 zł) lub rok (156 zł) przyjmują do dnia 15 miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty — za pośrednictwem blankietów PKO — PUPIK „Ruch”. Poznań, Zwierzyniecka 3, na konto PKO nr. 5-6-151; do dnia 15 poprzedza jącego okres prenumeraty — listonosze i urzędy pocztowe. K-5

